

Повикали магьосника въ сѣдилището. Селянинътъ се явилъ. Той завелъ прѣдъ сѣдиитѣ жена си, синоветѣ си и дъщеритѣ си. Завелъ още своитѣ волове и коне.

Занесълъ и оралата, и мотикитѣ, и сѣрповетѣ, и всички най-потрѣбни сѣчива.

Сѣдиитѣ го запитали, какъ прави магия да сѣ плодовити нивитѣ му. Селянинътъ посочилъ къмъ своето семейство и къмъ воловетѣ си и рекълъ: „Ето моитѣ помощници! Безъ тѣхъ нищо не мога да направя“. Посочилъ послѣ къмъ земеделѣческитѣ сѣчива и продължилъ: „Ето и съ какво правимъ магията на полето! Но знайте ли, че до като омагьосаме полето, трѣба да го наторимъ, да го прѣоремъ, да го посѣемъ и да го пожънемъ оврѣме. А до като извършимъ тѣзи работи, рѣцѣтъ ни се напукватъ, въ потъ се обливаме и капваме отъ умора! Само по такъвъ начинъ азъ омагьосвамъ полето да става плодородно . . .“

Сѣдиитѣ похвалили селянина за неговитѣ работи и го помолили да научи така и другитѣ селяни да омагьосватъ полето.

ЕГИПЕТСКА ГРАДИНА.

Който не е живѣлъ зимно врѣме въ *Египетъ*, той не може да си помисли, какви чудни мѣста има по свѣта. Въ Египетъ винаги небето е ясно. Въздухътъ е топълъ и пѣленъ съ *ароматъ*. Палмитѣ се издигатъ високо, високо. Всичко ти се вижда ново и весело. Не стигатъ